

δικαστής

δικαστής, ο, ους. [<αρχ. δικαστής <δικάζω], ο δικαστής·

- έχει ύφος δικαστή, βλ. συνηθέστ. έχει ύφος δέκα καρδινάλιων, λ. [ύφος](#)·

- με ύφος δικαστή, βλ. συνηθέστ. με ύφος δέκα καρδινάλιων, λ. [ύφος](#)·

- να φοβάσαι τα πισινά του μουλαριού, τα μπροστινά του μοναχού και την απόφαση του δικαστού, βλ. λ. φοβάμαι·

- παίρνει ύφος δικαστή, βλ. συνηθέστ. παίρνει ύφος δέκα καρδινάλιων, λ. [ύφος](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας